

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov

Spôsob pripomienkového konania

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných

33 /13

Počet vyhodnotených pripomienok

33

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

8 /2

Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

14 /11

Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných

11 /0

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)

Počet odstránených pripomienok

Počet neodstránených pripomienok

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	Asociácia priemyselných zväzov	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
2.	Asociácia slovenských inkasných spoločností	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
3.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	3 (2o,1z)	0 (0o,0z)		

4.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
5.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
6.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
7.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
8.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
9.	Národná banka Slovenska	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
10.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
11.	Republiková únia zamestnávateľov	3 (0o,3z)	0 (0o,0z)		
12.	Slovenská banková asociácia	3 (0o,3z)	0 (0o,0z)		
13.	Slovenská asociácia poisťovní	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
14.	Slovak Business Agency	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
15.	Slovenská advokátska komora	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
16.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
17.	Verejnosť	9 (9o,0z)	0 (0o,0z)		
18.	Združenie bytového hospodárstva na Slovensku	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
19.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	

20.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
21.	Štatistický úrad Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
22.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
23.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
24.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
25.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
26.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
27.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
28.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
29.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
30.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
31.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
32.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
33.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
34.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
35.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

36.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
37.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
38.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
42.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
43.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
44.	Spĺnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
45.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
46.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
47.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
48.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
49.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
	Spolu	33 (20o,13z)	0 (0o,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

A – akceptovaná

Z – zásadná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
APZ	<p>Čl. I, novel. bod 2 a súvisiace</p> <p>S takto široko navrhovaným vypustením povinnosti vecne odôvodniť odpor (t. j. pre všetky fyzické osoby) nesúhlasíme a navrhujeme adresnejšie vymedziť okruh fyzických osôb, na ktoré sa táto povinnosť vzťahovať nebude. Odôvodnenie: Hlavným argumentom je poukaz na nariadenie č. 1896/2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (ďalej len ako „nariadenie“). Podľa uvedeného nariadenia nie je odpor proti európskemu platobnému rozkazu potrebné odôvodniť. Napriek odkazu na smernicu č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa v legislatívnom zámere vypustiť odôvodnenie odporu spomínajú plošne všetky fyzické osoby bez ohľadu na ich status v rámci konania alebo postavenie spotrebiteľa. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na dve základné disproporcie oproti nariadeniu. Článok 2 ods. 2 písm. d) Nariadenia uvádza: „Toto nariadenie sa nevzťahuje na pohľadávky, ktoré vznikli z mimozmluvných záväzkov, pokiaľ neboli predmetom dohody medzi stranami alebo nedošlo k uznaniu dlhu; alebo sa netýkajú vyrovnaných dlhov, ktoré vznikli zo spoločného vlastníctva majetku.“ Odpor proti EPR nemusí odôvodnený plošne, bez ohľadu na to, či je odporca fyzickou alebo právnickou osobou. A) Zdá sa nám neprimerané, aby povinnosti odôvodniť odpor boli zbavené plošne všetky fyzické osoby. Táto skupina môže zahŕňať i rozsahom menšie spory medzi susedmi,</p>	Z	A	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti, pripomienka k adresnejšiemu vymedzeniu okruhu fyzických osôb, na ktoré sa povinnosť vecne odôvodniť odpor vzťahovať nebude, stráca svoje opodstatnenie. Súčasne nové znenie materiálu sa užšie zameriava iba na spotrebiteľské veci.</p>

	<p>nepodnikateľov ale tiež aj konania o náhradu škody, vrátane náhrady škody spôsobenej trestným činom. Je podľa nás ťažko akceptovateľné, ak jedna strana musí kvalifikovane popísať dôvody podania žaloby a často zaplatiť súdny poplatok, a druhej strane postačuje napísať „podávam odpor“. Takéto konanie povedie primárne k neúmernému predlžovaniu súdnych konaní. Zrušenie povinnosti odôvodniť odpor sa tiež negatívne dotkne nasledovných ustanovení Civilného sporového poriadku: § 273 písm. a) CSP: „Súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil.“ Je jednoznačné, že žalovaná strana bude v určitom bode súdneho konania vyzvaná na odôvodnenie svojho tvrdenia. Neunesenie tohto bremena môže byť sankcionované za určitých podmienok rozsudkom pre zmeškanie. V praxi nevidíme žiaden rozdiel medzi vydaním rozsudku pre zmeškanie a odmietnutím odporu ako následku absencie odôvodnenia, okrem dĺžky trvania konania. § 168 a nasl. CSP, predbežné prejednanie sporu. Nie je nám zrejmé, ako má súd realizovať predbežné prejednanie sporu bez toho, aby bol oboznámený so stanoviskom žalovanej strany. Opätovne tak súdne konanie dospeje do štádia, kedy žalovaný bude musieť uviesť dôvody odporu. § 153 CSP: „Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky</p>			
--	--	--	--	--

	<p>procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.“ Ustanovenie o tzv. sudcovskej koncentrácii konania sa i v súčasnosti využíva v značne obmedzenej forme, nakoľko nevykonanie navrhnutého dôkazu predstavuje odvolací dôvod a stranám sporu je potrebné dať dostatočný priestor na vyjadrenie sa. Navrhovaná legislatívna zmena v praxi opätovne predĺži konania na dĺžku pred prijatím CSP. B) Nariadenie uvádza, že konanie ním zavedené by malo slúžiť ako doplnkový a voliteľný prostriedok pre navrhovateľa, ktorý si naďalej môže zvoliť konanie podľa vnútroštátneho práva. Preto toto nariadenie ani nenahrádza, ani nezosúlaďuje existujúce mechanizmy vymáhania nepopretých pohľadávok podľa vnútroštátneho práva. Skutočnosť, že nie je potrebné odôvodniť odpor voči EPR vychádza najmä z dôvodu odlišných mechanizmov podľa jednotlivých právnych poriadkov a má zabrániť zjavnej, čisto procesnej nespravodlivosti. Vyňatie výlučne fyzických osôb bez bližšej špecifikácie sa javí ako značne diskriminačné voči právnickým osobám. V prípade ak by zámer bol upravený výlučne na fyzické osoby v postavení spotrebiteľa, je podľa nášho zámeru taktiež vykonať test proporcionality voči ostatným subjektom. Ochrana spotrebiteľa je v Slovenskej republike realizovaná rozsiahlym množstvom právnych noriem hmotnoprávnej ale i procesnoprávnej povahy. Platobný rozkaz je potrebné doručiť do vlastných rúk, súd prihliada na nekalé podmienky z úradnej povinnosti, na spotrebiteľa sa nevzťahujú ustanovenia o sudcovskej</p>			
--	---	--	--	--

	<p>koncentracii konania, spotrebiteľ je oslobodený od súdnych poplatkov. Táto ochrana sa vykonáva počas celého konania, vrátane konania pred vydaním platobného rozkazu. V prípade leasingových veriteľov predchádza vydaniu platobného rozkazu výzva súdu, v ktorej je veriteľovi oznámený prípadný nesúlad s právnou úpravou. V prípade upomínacieho konania musel veriteľ spotrebiteľa vyzvať na splnenie dlhu v lehote 3 mesiacov pred podaním žaloby. Pridanie ďalšieho procesného zvýhodnenia spotrebiteľov sa preto javí ako nadbytočné, neprinesie žiaden skutočný prínos k ochrane spotrebiteľa a bude mať za následok výlučne predĺženie konania. Ako adresnejšie sa javí zamerať sa na možné dôvody odmietnutia odporov. Bolo by vhodné vykonať štatistické zhrnutie dôvodov odmietnutia odporov. Máme za to, že odmietnutie odporu na základe hmotnoprávných nedostatkov nie je častým javom. Je potrebné rozlišovať zjavne nedôvodné odpory, čiastočne odôvodnené odpory a tzv. blanco odpory, pri ktorých súd vyzýva na doplnenie dôvodov. Pre porovnanie napr. upomínacie konanie na rozdiel od CSP obsahuje možnosť požiadať o splátkový kalendár, pričom súd tejto žiadosti vyhovie ak sú splnené zákonné podmienky. Zavedenie takejto možnosti podľa CSP by mohlo prispieť k zvýšeniu právnej istoty dlžníkov v zhoršenej finančnej situácii. V sporovom konaní by však naďalej mala byť zachovaná zásada formálnej pravdy, pričom navrhované zmeny vedú súd k vlastnému nachádzaniu a zisťovaniu skutkového stavu.</p>			
--	---	--	--	--

<p>ASINS</p>	<p>zrušení povinnosti fyzických osob vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu</p> <p>Asociácia slovenských inkasných spoločností (ďalej len „ASINS“) považuje predmetný návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Novela zákona“) za nesprávny a nedôvodnený, navrhuje upustiť od predkladaného zámeru ministerstva ohľadom zrušenia povinnosti fyzických osôb vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, a to z nižšie uvedených dôvodov; 1. Rozpor so základnými princípmi civilného sporového procesu 2. Rozpor s existujúcimi ustanoveniami právnych predpisov 3. Nepotrebnosť zmeny súčasnej právnej úpravy V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že obdobná právna úprava (odpor bez vecného odôvodnenia) bola zakotvená v obsolentnom procesnom kódexe – zák. č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“). Povinnosť odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu zaviedla novela OSP, vykonaná zákonom č. 46/1994 Z. z., účinným od 1. apríla 1994. Z dôvodovej správy k tejto novele OSP vyplýva, že dôvodom ustanovenia povinnosti odôvodniť odpor bolo veľké množstvo prípadov, keď žalovaní bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, len s úmyslom oddialiť vybavenie vecí, podávali proti platobným rozkazom odpor. Zákonodarca odôvodňuje prijatie navrhovaných zmien predovšetkým skutočnosťami zjednodušenia procesu spojeného s podaním odporu pre fyzické osoby a zlepšením ich prístupu k</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.</p>
---------------------	--	----------	-----------	---

	<p>spravodlivosti. V daných súvislostiach nie je možné stotožniť sa s uvedenými dôvodmi, nakoľko je nepochybné, že súčasná právna úprava poskytuje dostatočnú ochranu fyzickým osobám, kde stanovuje jasné a zrozumiteľné podmienky, za ktorých sa môžu fyzické osoby brániť proti podanej žalobe. Uvedená úprava môže mať práve naopak negatívny dopad vo vzťahu k súdnemu vymáhaniu pohľadávok voči fyzickým osobám.</p> <p>Rovnako tak za nesprávne môžeme označiť uvedenie vplyvov navrhovaných zmien v dôvodovej správe, kde nemožno súhlasiť s tým, že prijaté zmeny nebudú mať vplyv na podnikateľské prostredie. Je nepochybné, že navrhované zmeny môžu mať v prípade sporov s fyzickými osobami za následok navyšovanie dlhu a predovšetkým nákladov spojených s jeho vymáhaním na strane subjektov podnikateľského prostredia.</p> <p>Ad 1) rozpor so základnými princípmi civilného sporového procesu: Je nutné zdôrazniť, že navrhovaná novela zákona výrazným spôsobom zasahuje a tým pádom je aj v priamom rozpore so základnými princípmi civilného sporového procesu, ktorých premietnutie a aplikácia je základným predpokladom zákonnosti civilného sporového procesu. Jedná sa predovšetkým o nasledujúce zásady: a) princíp hospodárnosti konania Ustanovenie čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) hovorí: „Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“ S poukazom na vyššie citované ustanovenie je nepochybné, že navrhovaná novela zákona je v rozpore so základným princípom hospodárnosti konania. Navrhované</p>			
--	--	--	--	--

	<p>zmeny budú mať za následok to, že konania sa budú v dôsledku prípustnosti neodôvodnených odporov predlžovať a zároveň bude dochádzať k navyšovaniu trov konania. Súčasná právna úprava garantuje žalovanému stav, kde v prípade podania neodôvodneného odporu súd sám rozhodne o jeho odmietnutí bez potreby vyzývať žalobcu k vyjadreniu a realizácii ďalšieho úkonu. Právna úprava upomínacieho konania je postavená na súčinnosti žalobcu, kde tento na základe výzvy súdu musí navrhnúť pokračovanie v konaní, kde sa v danej súvislosti jedná o účelne vynaložený úkon právnej služby. Akceptácia neodôvodnených odporov tak jednoznačne bude mať za následok na jednej strane navyšovanie trov konania (nakol'ko žalobca bude musieť reagovať na výzvu súdu k pokračovaniu konania na civilnom súde) a na druhej strane sa bude pohľadávka žalobcu naďalej navyšovať z dôvodu plynutia zákonného úroku z omeškania. Nie je možné opomenúť fakt, že navrhovaná zmena sa negatívne prejaví aj na strane štátneho aparátu, kde bude dochádzať k ďalšiemu zaťažovaniu súdov agendou v sporoch, ktoré by za bežných okolností skončili v rámci upomínacieho konania a rovnako tak bude dochádzať k navyšovaniu nákladov štátu spojených so zvýšenou realizáciou súdnych pojednávaní. V rámci tohto bodu je potrebné poukázať na praktický problém, ktorý nastáva v súvislosti s podávaním odporov v rámci upomínacieho konania, kde žalovaný- fyzická osoba podá odpor, v ktorom len konštatuje svoju nepriaznivú finančnú situáciu resp. uvádza dôvody, pre ktoré nebol schopný svoj dlh uhradiť, resp. priamo vznesie požiadavku možnosti úhrady dlhu v splátkach. Rovnako tak aj právna prax definuje</p>			
--	--	--	--	--

	<p>podaný odpor bez vecného odôvodnenia ako stav, kedy žalovaný neuviedol v odpore žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobcom tvrdený nárok, napríklad spôsobom, že konštatoval len svoju zlú finančnú situáciu alebo uviedol, z akého dôvodu svoj dlh neuhradil, prípadne svoj dlh uznal a požiadal o plnenie v splátkach a pod. Pripustenie takto neodôvodneného odporu bude mať za následok práve opačný a negatívny následok aký svojim konaním žalovaný zamýšľal, a teda že jeho dlh sa bude naďalej navyšovať. b) princíp rovnosti strán sporu: Navrhovaná novela zákona č. 307/2016 Z. z. je nepochybne aj zásahom do princípu rovnosti strán sporu obsiahnutého v čl. 8 základných princíпов CSP. Aj keď zákonodarca to priamo v návrhu novely zákona neuvádza, je nepochybné s odkazom na doložku zlučiteľnosti, že uvedená úprava smeruje k posilneniu už beztak prioritne chráneného postavenia spotrebiteľa. Je však potrebné zdôrazniť, že fyzickej osobe- spotrebiteľovi je v rámci civilného procesu priznané osobitné postavenie posilnené zvýšenou ochranou obsiahnutou v ustanoveniach § 290 – § 300 CSP. Súčasná právna ochrana spotrebiteľa obsahuje ustanovenia, ktoré výraznou mierou zlepšujú postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany, a preto sa požiadavka zrušenia odôvodnenia odporu pre fyzické osoby javí ako nedôvodná. EŠLP zásadu rovnosti zbraní definuje ako požiadavku, aby každá zo strán sporu mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju, z pohľadu súdneho konania ako celku, podstatným spôsobom neznevýhodňovala vzhľadom k protistrane (Nideröst-Huber proti Švajčiarsku, rozsudok č. 18990/91 zo dňa 18.02.1997, § 23) (Foucher proti Francúzsku, rozsudok č. 22209/93 zo dňa 18.03.1997, § 34).</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Cieľom zásada rovnosti zbraní je dosiahnuť „spravodlivú rovnováhu“ medzi stranami sporu (Dombo Beheer B. V. proti Holandsku, rozsudok č. 14448/88 zo dňa 27.10.1993, § 33). Ad 2) Rozpor s existujúcimi ustanoveniami právnych predpisov: Po oboznámení sa s navrhovanými zmenami ustanovení v CSP je potrebné konštatovať laxný prístup zákonodarcu k predkladanej novele. Záujmom zákonodarcu je novelizovať ustanovenie § 267 CSP avšak v tejto súvislosti nie je braný ohľad na to, že jeho zmena môže byť v priamom rozpore so všeobecným ustanovením § 127 CSP o všeobecných náležitostiach podania. Potrebné je zamerať sa predovšetkým na písm. d) uvedeného ustanovenia, kde sa uvádza: „Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie čo sa ním sleduje.“ Prijatie navrhovanej zmeny tak spôsobí stav právnej neistoty, kde právny predpis v sebe bude obsahovať ustanovenia, ktoré si navzájom odporujú. Ad 3) Nepotrebnosť zmeny súčasnej právnej úpravy Jedným z dôvodov prijatia navrhovanej novely, na ktorý zákonodarca poukazuje v dôvodovej správe je, že „Požiadavka vecného odôvodnenia odporu môže spôsobovať pre fyzické osoby ťažkosti (napríklad potreba v relatívne krátkom čase vyhľadať právnu pomoc). Môže nastať prípad, kedy si fyzická osoba vyhotoví odpor na základe svojich osobných znalostí práva, v dôsledku čoho môže byť odpor súdom odmietnutý ako nedostatočne odôvodnený, resp. odpor z dôvodu neznalosti práva nepodá, čo pre ňu znamená automatickú prehru, nakoľko platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor, má účinky právoplatného rozsudku (je exekučným titulom)“. Uvedený dôvod je bezvýznamný. Je potrebné zdôrazniť, že</p>			
--	---	--	--	--

	<p>súčasná právna úprava poskytuje žalovanému- fyzickej osobe dostatočný priestor na vyhľadanie právnej pomoci (či už vo forme občianskeho združenia alebo advokáta) pričom v prípade spotrebiteľských sporov je táto skutočnosť zvýraznená faktom, že spotrebiteľ je o možnosti zastúpenia osobitne poučený.</p> <p>Navyše rozsah právnych služieb v Slovenskej republike a prístup k nim je dostatočný, kde v každom väčšom meste ako aj obci dokáže žalovaný vyhľadať kvalitnú právnu pomoc. Nemožno opomenúť tú okolnosť, že v súčasnosti sa v prostredí spotrebiteľských sporov môžeme stretnúť s niekoľkostranovými odpormi, ktorých texty sú bežne k dispozícii na prosportrebiteľských portáloch. V ďalšom je potrebné poukázať na to, že proti uzneseniu o odmietnutí odporu (pre nedostatok vecného odôvodnenia) je v súlade s aktuálnou právnou úpravou vždy prípustný riadny opravný prostriedok – odvolanie podľa § 357 ods. b) CSP. To značí, že aj v prípade, že by fyzická osoba (spotrebiteľ) nemal možnosť vyhľadať profesionálnu právnu pomoc v lehote 15 dní (od doručenia platobného rozkazu), ako to príkladmo uvádza predkladateľ, a podá bianko odpor (ako základný predpoklad pokračovania konania), pričom následne tento odpor bude odmietnutý pre nedostatok vecného odôvodnenia, vo veci mu je poskytnutá ďalšia 15 dňová zákonná lehota na podanie odvolania, pričom v prípade spotrebiteľa by v odvolaní mohol podľa § 296 CSP produkovať riadnu vecnú argumentáciu. Reálne má teda spotrebiteľ v zmysle aktuálnej právnej úpravy na vecné odôvodnenie odporu najmenej 30 dní zo zákona, pričom v tejto súvislosti je tiež potrebné prihliadnuť na určitý časový interval, kým konajúci súd o jednotlivých</p>			
--	---	--	--	--

	<p>podaniach rozhodne – inak povedané, vždy to bude zákonite viac ako 30 dní. S argumentáciou predkladateľa preto nemožno súhlasiť, nakoľko nezohľadňuje aktuálny právny stav, v zmysle ktorého má strana sporu (fyzickú osobu nevynímajúc) dostatok času na podanie odporu s vecným odôvodnením. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pojem vecné odôvodnenie ešte automaticky neznamená, že by žalovaný musel dôvodiť výlučne právnymi argumentami ako osoba znalá práva. Rozhodovacia prax všeobecných súdov potvrdzuje, že prípadov odmietnutých odporov je len zanedbateľné percento. Nemožno sa stotožniť s tým, že žalovaný, súc si vedomý svojej podlžnosti voči žalobcovi, nie je schopný ani len uviesť, z akého dôvodu odmieta zaplatiť tento nárok žalobcu alebo jeho výšku. Záverom je potrebné dodať, že navrhovaná novela žiadnym spôsobom neprispieva k súčasnej právnej úprave, jej výsledkom nebude posun v riešení sporov v upomínacom konaní a bude mať za následok neprimerané zaťaženie všeobecných súdov a súbehom aj zvyšovanie nákladov spojených s konaním tak na strane štátu ako aj na strane účastníkov konania. Navrhované zmeny de facto spochybňujú účel rozkazného konania ako skráteného typu súdneho konania, nakoľko v súčasnosti v prípade ak je súd toho názoru, že návrh na vydanie platobného rozkazu je nedôvodný, tak platobný rozkaz v daných intenciách ani nevydá. Táto „zvýšená ochrana“ pre žalované fyzické osoby tak nemá žiadny hmatateľný význam. Novela zákona je podľa nášho názoru len veľmi zdanlivou ochranou fyzických osôb, nakoľko uvedená zmena právnej úpravy je potenciálne spôsobilá v neprospech fyzických osôb výrazne predĺžiť dĺžku súdneho konania, čím v</p>			
--	--	--	--	--

	rovine praktického života nemusí byť fyzickým osobám vôbec na prospech (ako predpokladá navrhovateľ), nakoľko v konečnom dôsledku ich peňažná povinnosť môže vplyvom predĺženia súdneho konania narásť plynutím času o zákonný úrok, prípadne iné účelne vynaložené náklady súvisiace so súdnym konaním (náhrada trov konania). Povinnosť vecného odôvodnenia odporu bola zavedená na základe skúseností z aplikačnej praxe súdov, pričom je zároveň aprobovaná zo strany zákonodarcu, ako aj odbornej verejnosti. Opačné názory neboli doposiaľ prezentované ani len v rovine akademickej debaty, pričom v tejto súvislosti možno hodnotiť legislatívny zámer predkladateľa Novely zákona ako prekvapivý a nevyžiadaný.			
GPSR	K čl. II bod 3 (§ 267 ods. 3 CSP) - O 1. Slová „zrušuje sa platobný rozkaz“ navrhujeme zmeniť, a to „súd zruší platobný rozkaz“. V prvej vete navrhovaného ustanovenia (§ 267 ods. 3 CSP) je uvedené, že platobný rozkaz sa po podanom odpore zrušuje rozhodnutím súdu. V druhej vete je vhodné použiť aktívny tvar (súd zruší) a nie pasívnu konštrukciu (zrušuje sa), keďže to vytvára pochybnosť, či sa platobný rozkaz zrušuje už samotným podaním odporu. Táto pochybnosť je umocnená tým, že de lege lata, ako aj de lege ferenda - platobný rozkaz podľa CSP sa zrušuje na základe odporu uznesením súdu, - ale, platobný rozkaz v upomínacom konaní sa zrušuje samotným podaním odporu bez rozhodnutia súd.	O	A	Na základe záverov z rozporového konania zo dňa 27.1.2021 bola pripomenka do materiálu zapracovaná tak aby došlo k zjednoteniu procesného postupu v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze podľa Civilného sporového poriadku.
GPSR	K čl. II bod 3 (§ 267 ods. 3 CSP) – O 2. zrušenie platobného rozkazu v upomínacom konaní po podaní	O	A	Na základe záverov z rozporového konania zo dňa 27.1.2021 bola

	<p>odporu – O Ako pripomienku k navrhovanej novej úprave možno vzniesť požiadavku, aby došlo k zjednoteniu rozdielneho procesného postupu (CSP versus upomínacie konanie - vid'. bod. 1/) pri určení procesnoprávnej skutočnosti, ktorou nastáva zrušenie platobného rozkazu. Navrhujem, aby nová právna úprava ustanovila, že súd v upomínacom konaní vydá uznesenie o zrušení platobného rozkazu potom, čo bol podaný odpor, ktorý nebol odmietnutý.</p>			<p>pripomienka do materiálu zapracovaná tak aby došlo k zjednoteniu procesného postupu v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze podľa Civilného sporového poriadku.</p>
<p>GPSR</p>	<p>K čl. II bod 3 (§ 267 ods. 3 CSP) 3. upozornenie na rozpor právnej úpravy de lege lata, ako aj právnej úpravy de lege ferenda s právom EÚ – Z Právo EÚ, aplikujúc ho na procesné predpisy SR, vyžaduje, aby - buď platobný rozkaz vydal sudca (a preskúmal pri tom, či ide o spotrebiteľskú vec a ex offo prihliadol najmä na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve), - alebo, ak platobný rozkaz nevydá sudca, ale súdny úradník, aby poverenie na vykonanie exekúcie vydal sudca (a preskúmal pri tom, či ide o spotrebiteľskú vec a ex offo prihliadol najmä na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve). De lege lata, ako aj de lege ferenda, podľa práva Slovenskej republiky, platobný rozkaz v upomínacom konaní nemôže vydať sudca, môže ho vydať len súdny úradník. Platobný rozkaz podľa CSP môže vydať aj sudca aj súdny úradník. Poverenie na vykonanie exekúcie nemôže vydať sudca, môže ho vydať len súdny úradník. V upomínacom konaní v spojení s exekúciou ide o evidentný rozpor práva Slovenskej republiky s právom EÚ. Procesný postup podľa CSP pri vydávaní platobného rozkazu nie je síce v priamom rozpore s</p>	Z	ČA	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný. V prepracovanom materiáli sa zohľadnila aj predmetná pripomienka. Rozpor odstránený.</p>

	<p>právom EÚ, právna úprava je ale nebezpečne málo inštruktívna. Je na sudcovi, ktorému je vec pridelená, aby „ustriehol“, kedy právo EÚ bráni, aby platobný rozkaz vydal súdny úradník. K uvedenému uvádzam nasledujúce judikáty ESD: C 49/14, Finanmadrid EFC SA: Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá neumožňuje súdu konajúcemu vo veci výkonu platobného rozkazu posúdiť ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ak orgán konajúci o návrhu na vydanie platobného rozkazu nie je príslušný na vykonanie takého posúdenia. C – 448/17 EOS KSI Slovensko: Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd. Táto pripomienka je zásadná.</p>			
--	---	--	--	--

MDaVSR	K Čl. II V Čl. II bode 4 odporúčame slovo „dopĺňa“ nahradiť slovom „vkladá“.	O	N	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, a k aktuálnemu zneniu nemá pripomienka opodstatnenie.
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (v čl. I bode 2 vypustiť slová „sa v“ a za slovami „prvej vete“ vložiť slovo „sa“, v bode 4 § 11 ods. 5 vypustiť slová „v takomto prípade“ ako nadbytočné, v čl. II úvodnej vete doplniť poslednú novelu - zákon č. 423/2020 Z. z., v bode 4 úvodnej vete slovo „dopĺňa“ nahradiť slovom „vkladá“).	O	N	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, a k aktuálnemu zneniu nemá pripomienka opodstatnenie.
MŠVvaŠSR	k Čl. I bodu 2 Odporúčame návrh zákona upraviť legislatívno-technicky a jazykovo napr.: v čl. I bode 2 slová "sa v prvej vete" nahradiť slovami "prvej vete sa" , v čl. I bode 4 za slovom "Ak" vypustiť slovo "však" a za slovami "platobný rozkaz sa" vypustiť slová "v takomto prípade".	O	N	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, a vzhľadom na aktuálne znenie nemá pripomienka opodstatnenie.
MVSR	V rámci predmetného návrhu navrhujeme vypustiť všetky zmeny, ktorými sa vypúšťa povinnosť žalovaného, ktorým je fyzická osoba, vecne odôvodniť podaný odpor proti platobnému rozkazu. Odôvodnenie: Odstránenie povinnosti žalovaného, ktorý je fyzickou osobou, k vecnému zdôvodneniu odporu podanému proti platobnému rozkazu prelamuje zásadu rovnosti	O	A	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako

	<p>strán, zásadu kontradiktórnosti, zásadu hospodárnosti a obchádza zákaz odopretia spravodlivosti v súdnom konaní. Vypustením povinnosti vecného odôvodnenia odporu podaného fyzickou osobou proti platobnému rozkazu by sa čiastočne navrátil stav, ktorý už bol v právnej úprave v minulosti (odôvodnenie odporu sa nevyžadovalo u žiadneho žalovaného), neosvedčil sa a z relevantných dôvodov bol odstránený. Zavedenie povinnosti fyzickej, ako aj právnickej osoby odôvodniť podaný odpor vyplývala z dôvodu veľkého množstva prípadov, keď žalovaní bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, len s úmyslom oddialiť vybavenie vecí, podávali proti platobným rozkazom odpor. Zákonodarca, ktorý mal a aj v súčasnosti má praktickú skúsenosť s právnym stavom, ktorý novela navrhuje, už v minulosti vyhodnotil odpor bez odôvodnenia len ako samoučelnú obštrukciu žalovaných, ktorí takto oddiaľovali súdne rozhodnutia. Dokonca v minulosti sprísňoval požiadavky kladené na odpor (akékoľvek odôvodnenie vs. vecné odôvodnenie). Odôvodňovanie inými náležitosťami európskeho platobného rozkazu nevnímame ako relevantné – jednak ide vždy o cezhraničný spor a nie je dôvod, prečo by to pri vnútroštátnom spore nemohlo byť inak, ak sú na to dôvody vyplývajúce z praktických skúseností a jednak odpor proti európskemu platobnému rozkazu nemusí odôvodňovať žiaden žalovaný, t. j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, čiže je zachovaná aspoň základná logika rovnosti. Nemožno predpokladať, že právne vedomie sa u občanov vyvinulo natoľko, že tento inštitút už nebude ako procesná obštrukcia masovo zneužívaný. Ak neodôvodnený odpor slúžil na</p>		<p>fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.</p>
--	---	--	---

	<p>oddiaľovanie súdnych sporov v minulosti, nepochybne tomu bude tak i teraz a z platobného rozkazu sa stane obsoletný nástroj. Takáto zmena by preto išla proti snahám o zefektívnenie súdneho konania. Množstvo jednoznačných vecí, ktoré by boli inak skončené v zrýchlenom konaní, zbytočne formálne zaťaží súdy prvej inštancie a skončí na prvom pojednávaní či už na predbežnom prejednaní sporu. Ak žalovaný hneď na úvod nevie uviesť žiadne konkrétne skutočnosti, jednoducho a laicky, prečo svoj dlh odmieta splniť, nemalo by mu byť umožnené umelo a obštrukčne predlžovať súdne konanie. Deklarované ťažkosti pre fyzické osoby spojené s vecným odôvodnením odporu preto nepokladáme za podstatné. Navyše bude dochádzať k prípadom, kedy sa fyzickým osobám po „bezbrehom“ podávaní odporu len z dôvodu oddialenia úhrady žalovanej sumy budú pridávať aj trovy konania, čo právne menej zdatným osobám nemusí byť hneď zrejmé a môže to spôsobovať následné navyšovanie pohľadávok a exekúcie. Žalobca sa v upomínacom konaní spolieha na princíp právnej istoty a legitímne očakáva, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou spravodlivo a účinne. Tak ako v každom inom konaní, tak aj v upomínacom konaní majú strany rovné postavenie vyjadrené aj princípom kontradiktórnosti a v rovnakej miere môžu uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Strany každého sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi v súlade s princípom hospodárnosti. Tak ako je žalobca povinný zdôvodniť návrh v upomínacom konaní na uplatnenie svojich práv voči žalovanému, tak musí byť zachovaná aj</p>			
--	--	--	--	--

	<p>povinnosť žalovaného zdôvodniť odpor, ktorým namieta svoju povinnosť k úhrade, prípadne samotnú existenciu pohľadávky. Treba uviesť aj to, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu už súd posúdil v tom zmysle, či uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať. Ak by došlo k zrušeniu povinnosti žalovaného vecne zdôvodniť podaný odpor, tak potom by samotné upomínacie konanie stratilo svoj význam z dôvodu absencie efektivity a rovnosti strán konania.</p>			
MZVEZ SR	<p>doložke zlučiteľnosti V doložke zlučiteľnosti odporúčame korektne doplniť bod 4b Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii; v bode 3b doložky zlučiteľnosti do názvu smernice za slovami „vnútornom trhu“ doplniť slovo „a“. Názov smernice znie: „Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“).</p>	O	A	
NBS	<p>k čl. II K čl. II 1. V čl. II úvodnej vete odporúčame slová „87/2017 Z. z. a zákona č. 350/2018 Z. z.“ nahradiť slovami „87/2017 Z. z., zákona č. 350/2018 Z. z. a zákona č. 423/2020 Z. z.“. 2. V čl. II bode 4 úvodnej vete odporúčame slovo „dopĺňa“ nahradiť slovom „vkladá“.</p>	O	ČA	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, do aktuálneho znenia bola pripomienka čiastočne zapracovaná.</p>

OAPSVLÚVSR	<p>K doložke zlučiteľnosti:</p> <p>1. V bode 3 písm. b) doložky zlučiteľnosti žiadame predkladateľa, aby na konci citácie nariadenia (EÚ) 2017/2394, smernice 2009/22/ES a smernice 2011/83/EÚ uviedol dodatok „v platnom znení“, nakoľko dané právne predpisy majú jednu alebo viacero novelizácií.</p>	O	A	
OAPSVLÚVSR	<p>K doložke zlučiteľnosti:</p> <p>2. V bode 4 písm. c) doložky zlučiteľnosti žiadame doplniť informáciu o všetkých právnych predpisoch, v ktorých sú právne akty Európskej únie prebraté.</p>	O	A	
RÚZSR	<p>3. Zásadná pripomienka k čl. II bodu 1</p> <p>Navrhujeme ponechať súčasné znenie, návrh stiahnuť alebo systematicky prepracovať. Odôvodnenie: Navrhovaná úprava vytvorí nerovnováhu postavenia medzi dlžníkom a veriteľom, a to bez ohľadu na to či je veriteľ fyzickou osobou alebo právnickou osobou. Jedná sa o situácie kedy na strane veriteľa vystupuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá žaluje dlžníka, ktorým je fyzická osoba. Novela v skutočnosti nesleduje deklarovaný cieľ - zlepšenie prístupu k spravodlivosti, poškodená touto právnou úpravou budú značná skupina reálnych žalobcov (medzi nimi aj fyzické osoby) oproti úplne hypotetickej skupine žalovaných. V súlade s čl.2 ods. 1 CSP „ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.“ Aby ochrana porušených práv bola účinná, tak musí byť aj včasná. Umožnením nedôvodného oddialenia plnenia si povinností bude dochádzať k poškodeniu</p>	Z	ČA	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Rozpor odstránený.</p>

	<p>právom chránených záujmov dotknutých osôb. Povinnosť podania vecne odôvodneného odporu urýchľuje konanie, prispieva k jeho hospodárnosti, vytvára „sito“, ktoré odfiltruje najzávažnejšie prípady zneužitia práva na podanie odporu/snahy o oddialenia uloženia povinnosti plniť dlh. Navrhovaná právna úprava nie je v súlade s účelom civilného sporového konania, ale je v priamom rozpore s princípmi civilného sporového konania. Uvádzame, že zavedenie možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia môže spôsobiť v konečnom dôsledku neúmerne predlžovanie týchto konaní, nakoľko súdy budú musieť vytýčiť pojednávanie bez ohľadu na to či odpor žalovaného je alebo nie je odôvodnený, čo sa prieči samotnému účelu a zásade rýchlosti konania.</p> <p>Precizovaniu predošlého Občianskeho súdneho poriadku v časti vecného odôvodnenia odporu došlo novelou zákona č. 73/2015 Z.z. , kedy sa doplnila povinnosť vecne odôvodniť odpor , ktorá sa premietla aj do Civilného sporového poriadku. Z tohto pohľadu nepovažujeme po 5 rokoch zrušenie prijatia predmetnej úpravy, za stále predvídateľné právne prostredie. Taktiež uvádzame, že vloženým slov „právnickou osobou“ do prvej vety , môže vzniknúť otázka výkladu žalovaný, pre druhú a tretiu vetu: V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení..t.j., či pri odpore na obranu má predkladať okrem právnickej osoby aj fyzická osoba, dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.</p>			
--	---	--	--	--

<p>RÚZSR</p>	<p>2. Zásadná pripomienka k čl. I bodu 3</p> <p>Navrhujeme ponechať súčasné znenie. Nesúhlasíme so zavedením možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia a ponechaním tejto povinnosti pre žalovaného, ktorý nie je fyzickou osobou. Odôvodnenie: Rozumieme, že cieľom návrhu zákona je zjednodušiť proces podávania odporu voči platobnému rozkazu pre fyzické osoby a zlepšiť tým ich prístup k spravodlivosti, na druhej strane však navrhovaná úprava vytvorí nerovnováhu postavenia medzi dlžníkom a veriteľom, a to bez ohľadu na to či je veriteľ fyzickou osobou alebo právnickou osobou. Navrhovaná právna úprava smeruje k tomu, že fyzické osoby budú môcť benefitovať zo zneužitia práva na podanie vecne neodôvodneného odporu. Jedná sa o situácie kedy na strane veriteľa vystupuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá žaluje dlžníka, ktorým je fyzická osoba. Nevidíme žiadny rozumný obhájitelný dôvod tolerovať pasivitu v podobe neuvedenia dôvodov odporu. Vecné odôvodnenie nemusí byť meritórne správne (to zistí súd neskôr v rámci dokazovania a hodnotenia dôkazov), stačí aj laicky popísať výhrady a námietky, prečo žalovaný neuznáva žalované právo. Ak poprie žalovaný nárok a nemá na to dôvod, resp. ich neuvedie, tak je to procesná šikana. Je to len snaha oddialiť, aby sa žalobca domohol svojho práva a tomu by štát nemal poskytovať ochranu. Úplne sa ignoruje, že aj žalobca má svoje práva, a to právo vedieť, čomu konkrétne čelí, aké konkrétne výhrady vznáša žalovaný. Žalobca má právo sa rozhodnúť, ako bude pokračovať v spore, a to v závislosti od toho, čo namieta žalovaný.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Rozpor odstránený.</p>
---------------------	---	----------	-----------	--

	<p>Uvádzame, že zavedenie možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia môže spôsobiť v konečnom dôsledku neúmerne predlžovanie týchto konaní, nakoľko súdy budú musieť vytýčiť pojednávanie bez ohľadu na to či odpor žalovaného je alebo nie je odôvodnený, čo sa prieči samotnému účelu a zásade rýchlosti konania. Po novele sa bude uplatňovať zvláštne provizórium kedy žalovaný môže podať odpor bez vecného odôvodnenia, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Následne však v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku bude jeho povinnosť tvrdenia a dôkaznej povinnosti vyžadovaná. Daná situácia pôsobí nadpriemernú zaťaženosť súdov, ktorú mal riešiť primárne zákona 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní. Taktiež uvádzame, že vložením slov „právnickou osobou“ do prvej vety, môže vzniknúť otázka výkladu žalovaný, pre druhú a tretiu vetu: V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení..t.j., či pri odpore na obranu má predkladať okrem právnickej osoby aj fyzická osoba, dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.</p>			
<p>RÚZSR</p>	<p>1. Zásadná pripomienka k návrhu zákona ako celku Navrhujeme ponechať súčasnú právnu úpravu a návrh buď systematicky prepracovať alebo úplne stiahnuť. Nesúhlasíme s navrhovanou úpravou, ktorá nevedie k sledovanému cieľu, naopak hrozí opačný efekt. Odôvodnenie: Predmetný návrh</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne</p>

	<p>považujeme za nesystematické a neúčelné riešenie vzťahov dlžníkov a veriteľov, ktorí sa pre splatnosť svojich pohľadávok musia obrátiť na súdnu garanciu vymožitelnosti práva v civilnoprávných vzťahoch. Predkladateľ žiadnym spôsobom nezrejmil potrebu prijatia takejto zmeny v upomínacom konaní a v konaní o vydaní platobného rozkazu podľa CSP.</p> <p>Zákonodarca odôvodňuje prijatie navrhovaných zmien predovšetkým skutočnosťami zjednodušenia procesu spojeného s podaním odporu pre fyzické osoby a zlepšením ich prístupu k spravodlivosti. V daných súvislostiach nie je možné stotožniť sa s uvedenými dôvodmi, nakoľko je nepochybné, že súčasná právna úprava poskytuje dostatočnú ochranu fyzickým osobám, kde stanovuje jasné a zrozumiteľné podmienky, za ktorých sa môžu fyzické osoby brániť proti podanej žalobe. Uvedená úprava môže mať práve naopak negatívny dopad vo vzťahu k súdnemu vymáhaniu pohľadávok voči fyzickým osobám.</p> <p>Rovnako tak za nesprávne môžeme označiť uvedenie vplyvov navrhovaných zmien v dôvodovej správe, kde nemožno súhlasiť s tým, že prijaté zmeny nebudú mať vplyv na podnikateľské prostredie. Je nepochybné, že navrhované zmeny môžu mať v prípade spotrebiteľských sporov za následok navyšovanie dlhu a predovšetkým nákladov spojených s jeho vymáhaním na strane subjektov podnikateľského prostredia. V dôvodovej správe bol deklarovaný záujem na ponechaní inštitútu odporu ako prostriedku procesnej obrany voči platobnému rozkazu, avšak s mnohými funkčnými zmenami, ktorých primárnym cieľom mala byť práve procesná efektívnosť. Vecné odôvodnenie odporu je treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený</p>		<p>odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Súčasne nové znenie materiálu sa užšie zameriava iba na spotrebiteľské veci. Rozpor odstránený. .</p>
--	--	--	--

	<p>odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Povinnosť vecného odôvodnenia, ktoré je navrhované u fyzických osôb zrušiť, zrýchľuje vymožitelnosť práva, už od roku 1995, vie podporiť a posilniť procesnú efektivitu a zabrániť zneužívaniu podávania odporu, kedy bez doloženia akýchkoľvek relevantných informácií – v podobe vecne odôvodneného odporu, je súdne konanie zbytočne predĺžené, nehospodárne a neefektívne. Precizovaniu predošlého Občianskeho súdneho poriadku v časti vecného odôvodnenia odporu došlo novelou zákona č. 73/2015 Z.z. , kedy sa doplnila povinnosť vecne odôvodniť odpor , ktorá sa premietla aj do Civilného sporového poriadku. Z tohto pohľadu nepovažujeme po 5 rokoch zrušenie prijatia predmetnej úpravy, za stále predvídateľné právne prostredie. Návrh sa mína predpokladaným účinkom, ktorým je primárne ochrana fyzických osôb a bude viesť len k predlžovaniu právne jasných vecí, ktoré mohli byť po vzore Nemeckej spolkovej republiky alebo Švédskeho kráľovstva rozhodnuté bez prejednávania, tzv. od stola, za účelom zrýchlenia súdneho vybavenia vecí a zmenšenie návalu na všeobecných súdoch. Vo svojej podstate návrh zákona spôsobí podstatné spomalenie konania, zvýšenie nákladov a zbytočné neprimerané zaťaženie sporových strán a súdneho konania ako takého a v neposlednom rade spôsobí tolerovanie a podporovanie nezodpovednosti a pasivity sporových strán. Navrhovaná zmena zákona nemá reálne opodstatnenie, nevyplýva z povinnosti implementácie ani z judikatúry. Odstraňuje kľúčové prvky sporového konania – procesnú zodpovednosť a procesnú aktivitu</p>			
--	---	--	--	--

	<p>sporových strán. Odstraňuje kľúčové prvky rozkazného konania – rýchle hospodárne vybavenie sporu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania sporových strán. Predkladateľ návrhu zákona uvádza v dôvodovej správe (všeobecnej časti), že predmetom skrátených konaní, by mali byť hlavne nesporné nároky. Považujeme to za zavádzajúce tvrdenie. Z povahy veci vyplýva, že rozkazné konanie je konaním, v ktorom sa uplatňuje nesplnené právo. Dlžník ho nesplnil a je nepodstatné, z akého dôvodu ho nesplnil (úmyselne, z nebanlivosti, ...). Vydať platobný rozkaz možno len vtedy, ak sa v žalobe uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy a toto právo vyplýva zo skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, ktoré sú prílohou žaloby. Ak súd riadne plní svoju úlohu, tak platobný rozkaz vôbec nemá byť vydaný, ak súd odhalí nedostatky žalovaného práva. Ak súd považuje žalované právo za zjavné, nie je dôvod na nevydanie rozkazu, naopak, je v súlade s princípmi a zásadami sporového konania jeho vydanie. Sporová strana by nemala mať priestor nezodpovedne (bez vecného odôvodnenia odporu) predlžovať súdne konanie a zaťažovať súdne konanie bezdôvodne. Jedným z dôvodov prijatia navrhovanej novely, na ktorý zákonodarca poukazuje v dôvodovej správe je, že „Požiadavka vecného odôvodnenia odporu môže spôsobovať pre fyzické osoby ťažkosti (napríklad potreba v relatívne krátkom čase vyhľadať právnu pomoc). Môže nastať prípad, kedy si fyzická osoba vyhotoví odpor na základe svojich osobných znalostí práva, v dôsledku čoho môže byť odpor súdom odmietnutý ako nedostatočne odôvodnený,</p>			
--	---	--	--	--

	<p>resp. odpor z dôvodu neznalosti práva nepodá, čo pre ňu znamená automatickú prehru, nakoľko platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor, má účinky právoplatného rozsudku (je exekučným titulom)“. Uvedený dôvod sa javí ako nedostatočný a ničím nepodložený. Je potrebné zdôrazniť, že súčasná právna úprava poskytuje žalovanému dostatočný priestor na vyhľadanie právnej pomoci (či už vo forme občianskeho združenia alebo advokáta) pričom v prípade spotrebiteľských sporov je táto skutočnosť zvýraznená faktom, že spotrebiteľ je o možnosti zastúpenia osobitne poučený. Navyše rozsah právnych služieb v Slovenskej republike a prístup k nim je dostatočný, kde v každom väčšom meste ako aj obci dokáže žalovaný vyhľadať kvalitnú právnu pomoc. Nemožno opomenúť tú okolnosť, že v súčasnosti sa v prostredí spotrebiteľských sporov môžeme stretnúť s niekoľkostranovými odpormi, ktorých texty sú bežne k dispozícii na prospotrebiteľských portáloch. V ďalšom je potrebné poukázať na to, že proti uzneseniu o odmietnutí odporu (pre nedostatok vecného odôvodnenia) je v súlade s aktuálnou právnou úpravou vždy prípustný riadny opravný prostriedok – odvolanie podľa § 357 ods. b) CSP. To značí, že aj v prípade, že by fyzická osoba (spotrebiteľ) nemal možnosť vyhľadať profesionálnu právnu pomoc v lehote 15 dní (od doručenia platobného rozkazu), ako to príkladmo uvádza predkladateľ, a podá bianko odpor (ako základný predpoklad pokračovania konania), pričom následne tento odpor bude odmietnutý pre nedostatok vecného odôvodnenia, vo veci mu je poskytnutá ďalšia 15 dňová zákonná lehota na podanie odvolania, pričom v prípade spotrebiteľa by v</p>			
--	---	--	--	--

	<p>odvolaní mohol podľa § 296 CSP produkovať riadnu vecnú argumentáciu. Reálne má teda spotrebiteľ v zmysle aktuálnej právnej úpravy na vecné odôvodnenie odporu najmenej 30 dní zo zákona, pričom v tejto súvislosti je tiež potrebné prihliadnuť na určitý časový interval, kým konajúci súd o jednotlivých podaniach rozhodne – inak povedané, vždy to bude zákonite viac ako 30 dní. S argumentáciou predkladateľa preto nemožno súhlasiť, nakoľko nezohľadňuje aktuálny právny stav, v zmysle ktorého má strana sporu (fyzickú osobu nevynímajúc) dostatok času na podanie odporu s vecným odôvodnením. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pojem vecné odôvodnenie ešte automaticky neznamená, že by žalovaný musel dôvodiť výlučne právnymi argumentami ako osoba znalá práva. Rozhodovacia prax všeobecných súdov potvrdzuje, že prípadov odmietnutých odporov je len zanedbateľné percento. Nemožno sa stotožniť s tým, že žalovaný, súc si vedomý svojej podlžnosti voči žalobcovi, nie je schopný ani len uviesť, z akého dôvodu odmieta zaplatiť tento nárok žalobcu alebo jeho výšku. Záverom je potrebné dodať, že navrhovaná novela žiadnym spôsobom neprispieva k súčasnej právnej úprave, jej výsledkom nebude posun v riešení sporov v upomínacom konaní a bude mať za následok neprimerané zaťaženie všeobecných súdov a súbehom aj zvyšovanie nákladov spojených s konaním tak na strane štátu ako aj na strane účastníkov konania. Navrhované zmeny de facto spochybňujú účel rozkazného konania ako skráteného typu súdneho konania, nakoľko v súčasnosti v prípade ak je súd toho názoru, že návrh na vydanie platobného rozkazu je nedôvodný, tak platobný rozkaz v daných intenciách ani nevydá. Táto</p>			
--	--	--	--	--

	<p>„zvýšená ochrana“ pre žalované fyzické osoby tak nemá žiadny hmatateľný význam. Novela zákona je podľa nášho názoru len veľmi zdanlivou ochranou fyzických osôb, nakoľko uvedená zmena právnej úpravy je potenciálne spôsobilá v neprospech fyzických osôb výrazne predĺžiť dĺžku súdneho konania, čím v rovine praktického života nemusí byť fyzickým osobám vôbec na prospech (ako predpokladá navrhovateľ), nakoľko v konečnom dôsledku ich peňažná povinnosť môže vplyvom predĺženia súdneho konania narásť plynutím času o zákonný úrok, prípadne iné účelne vynaložené náklady súvisiace so súdnym konaním (náhrada trov konania). V čl. 11 ods. 2 CSP je zakotvené, že pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu, má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone. Zákonodarca tým nespochybniteľne vyjadril základné očakávania v civilnom sporovom konaní od každej sporovej strany. Nevidíme žiadny rozumný obhájitelný dôvod tolerovať pasivitu v podobe neuvedenia dôvodov odporu. Ak sa rozhodne fyzická osoba nevyhľadať právnu pomoc, potom bude zrejme mať tieto ťažkosti v podobe vecnej argumentácie aj v ďalšom konaní pred súdom po prípadnom zrušení platobného rozkazu. Preto z obsahu dôvodovej správy v podstate vyplýva len jediný a nedostatočný dôvod na zmenu právnej úpravy a to krátkosť času pre fyzické osoby vyhľadať právnu pomoc. Z tohto hľadiska nevidíme rozdiel napr. medzi právnickými osobami, kde</p>			
--	---	--	--	--

	<p>jediným spoločníkom a konateľom je jedna a tá istá fyzická osoba, ktorá v praxi zabezpečuje všetky činnosti spoločnosti a nemá zazmluvnenú žiadnu osobu na poskytovanie právnej pomoci, a fyzickou osobou. Podľa navrhovanej právnej úpravy tak zrejme z pohľadu predkladateľa návrhu táto lehota na vecné odôvodnenie takejto právnickej osobe ťažkosti nerobí, ale fyzickej osobe už áno (fyzické osoby sú konfrontované s omnoho kratšími lehotami na podanie opravného prostriedku, príkladom- odpor voči Trestnému rozkazu – lehota 8 dní, sťažnosť podľa trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. – lehota 3 dni). Keďže zákonodarca ani nerozlišuje medzi fyzickou osobou – podnikateľom a fyzickou osobou – nepodnikateľom, nie je na mieste prípadná argumentácia, že podnikateľský subjekt je odbornejšie zdatný, keďže vykonáva podnikateľskú činnosť. Tým samozrejme nemáme na mysli, že je potrebné zrušiť potrebu vecného odôvodnenia aj pre právnické osoby, čo by bolo absurdné, len poukazujeme na skutočnosť, že uvedený dôvod na zmenu právnej úpravy je absolútne nedostatočný a narúša právnu úpravu rokmi overeného inštitútu platobného rozkazu ako spôsobu skráteného rozhodovania súdu v prípadoch, kedy súd nemá pochybnosti o nároku uplatnenom žalobcom, najmä na základe predložených listinných dôkazov. Takéto nerozlišovanie bude mať v individuálnych prípadoch katastrofálne následky na vymožitelnosť pohľadávok voči niektorým podnikateľom-fyzickým osobám, ktorý využijú predmetné zákonné ustanovenia na vyhnutie sa svojej povinnosti splácať svoje dlhy, ktoré môžu v podnikateľskej sfére byť astronomické. Je nutné zdôrazniť, že navrhovaná novela zákona výrazným spôsobom zasahuje a tým</p>			
--	--	--	--	--

	<p>pádom je aj v priamom rozpore so základnými princípmi civilného sporového procesu, ktorých premietnutie a aplikácia je základným predpokladom zákonnosti civilného sporového procesu. Jedná sa predovšetkým o princíp hospodárnosti konania. Ustanovenie čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) hovorí: „Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“ S poukazom na vyššie citované ustanovenie je nepochybné, že navrhovaná novela zákona je v rozpore so základným princípom hospodárnosti konania. Navrhované zmeny budú mať za následok to, že konania sa budú v dôsledku prípustnosti neodôvodnených odporov predlžovať a zároveň bude dochádzať k navyšovaniu trov konania. Súčasná právna úprava garantuje žalovanému stav, kde v prípade podania neodôvodneného odporu súd sám rozhodne o jeho odmietnutí bez potreby vyzývať žalobcu k vyjadreniu a realizácii ďalšieho úkonu. Právna úprava upomínacieho konania je postavená na súčinnosti žalobcu, kde tento na základe výzvy súdu musí navrhnúť pokračovanie v konaní, kde sa v danej súvislosti jedná o účelne vynaložený úkon právnej služby. Akceptácia neodôvodnených odporov tak jednoznačne bude mať za následok na jednej strane navyšovanie trov konania (nakoľko žalobca bude musieť reagovať na výzvu súdu k pokračovaniu konania na civilnom súde) a na druhej strane sa bude pohľadávka žalobcu naďalej navyšovať z dôvodu plynutia zákonného úroku z omeškania. Nie je možné opomenúť fakt, že navrhovaná zmena sa negatívne</p>			
--	---	--	--	--

	<p>prejaví aj na strane štátneho aparátu, kde bude dochádzať k ďalšiemu zaťažovaniu súdov agendou v sporoch, ktoré by za bežných okolností ostali skončené v rámci upomínacieho konania a rovnako tak bude dochádzať k navyšovaniu nákladov štátu spojených so zvýšenou realizáciou súdnych pojednávanií. V rámci tohto bodu je potrebné poukázať na praktický problém, ktorý nastáva v súvislosti s podávaním odporov v rámci upomínacieho konania, kde žalovaný ako spotrebiteľ podá odpor, v ktorom len konštatuje svoju nepriaznivú finančnú situáciu resp. uvádza dôvody, pre ktoré nebol schopný svoj dlh uhradiť, resp. priamo vznesie požiadavku možnosti úhrady dlhu v splátkach. Rovnako tak aj právna prax definuje podaný odpor bez vecného odôvodnenia ako stav, kedy žalovaný neuviedol v odpore žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobcom tvrdený nárok, napríklad spôsobom, že konštatoval len svoju zlú finančnú situáciu alebo uviedol, z akého dôvodu svoj dlh neuhradil, prípadne svoj dlh uznal a požiadal o plnenie v splátkach a pod. Pripustenie takto neodôvodneného odporu bude mať za následok práve opačný a negatívny následok aký svojím konaním žalovaný zamýšľal, a teda že jeho dlh sa bude naďalej navyšovať Navrhovanou novelou sa porušuje ústavou garantované právo na rovnosť s ostatnými účastníkmi konania vyjadrené v čl. 47 ÚS č. 460/1992 Zb.. Účastníkom konania pred orgánmi verejnej moci sú fyzické osoby aj právnické osoby. Preto subjektom základného práva na rovnosť sú fyzické osoby aj právnické osoby. Zmena narúša aj základný princíp rovnosti sporových strán CSP vyjadrený v Čl. 6. Návrhom sa dostávame do stavu, že uprednostňujeme a zľahčujeme dlžníkom možnosť</p>			
--	--	--	--	--

	<p>nesplácať svoje dlhy a narušujeme veriteľom ich zákonnú možnosť vymožitelnosti práva. . Aj keď zákonodarca to priamo v návrhu novely zákona neuvádza, je nepochybné s odkazom na doložku zlučiteľnosti, že uvedená úprava smeruje k posilneniu už beztak prioritne chráneného postavenia spotrebiteľa. Je však potrebné zdôrazniť, že spotrebiteľovi je v rámci civilného procesu priznané osobitné postavenie posilnené zvýšenou ochranou obsiahnutou v ustanoveniach § 290 – § 300 CSP. Súčasná právna ochrana spotrebiteľa obsahuje ustanovenia, ktoré výraznou mierou zlepšujú postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany, a preto sa požiadavka zrušenia odôvodnenia odporu javí ako nedôvodná. ESLP zásadu rovnosti zbraní definuje ako požiadavku, aby každá zo strán sporu mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju, z pohľadu súdneho konania ako celku, podstatným spôsobom neznevýhodňovala vzhľadom k protistrane (Nideröst-Huber proti Švajčiarsku, rozsudok č. 18990/91 zo dňa 18.02.1997, § 23) (Foucher proti Francúzsku, rozsudok č. 22209/93 zo dňa 18.03.1997, § 34). Cieľom zásada rovnosti zbraní je dosiahnuť „spravodlivú rovnováhu“ medzi stranami sporu (Dombo Beheer B. V. proti Holandsku, rozsudok č. 14448/88 zo dňa 27.10.1993, § 33) Návrh porušuje kľúčové princípy, na ktorých je celé CSP, súčasťou ktorého je aj rozkazné konanie, vybudované, a to procesná zodpovednosť a procesná aktivita každého účastníka civilného sporového konania, premietnuté do čl. 8 a čl. 11 CSP, a rýchlosť a hospodárnosť konania bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán, premietnuté do čl. 17 CSP. Predkladaný návrh zákona je priamym popretím uvedených princíпов a</p>			
--	---	--	--	--

	<p>zásad. Najvyšší súd SR, v konaní sp. zn. 1 Obdo V 114/2005: „Z dôvodovej správy k tejto novele vyplýva (zákon č. 46/1994 Z.z., účinným od 1. 4. 1994, ktorý zaviedol povinnosť odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu), že dôvodom ustanovenia povinnosti odôvodniť odpor bolo veľké množstvo prípadov, keď žalovaní bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, len s úmyslom oddialiť vybavenie vecí, podávali proti platobným rozkazom odpor. Predkladateľ návrhu zákona nesprávne porovnáva úpravu konania o európskom platobnom rozkaze, ktoré z povahy veci vychádza z iných cieľov regulácie, predovšetkým komplikovaných cezhraničných prvkov, ktoré na úrovni lokálneho civilného sporového konania nie sú prítomné. Absentuje reálna dopadová štúdia s vyhodnotením o.i. ústavnoprávnych aspektov predkladaného návrhu zákona. Ak by výsledkom takejto dopadovej štúdie bolo zistenie, že 15 dňová lehota na podanie vecne odôvodneného odporu, resp. vyhľadanie právnej pomoci, je príkrátka, potom menej invazívnym legislatívnym zásahom by bolo predĺženie lehoty. Úplné odstránenie povinnosti vecne odôvodniť odpor nie je primeraným legislatívnym opatrením a nie je ani nevyhnutným riešením.</p>			
SBA	<p>celému návrhu zákona 1. Pripomienka: Navrhujeme ponechať súčasnú právnu úpravu a návrh buď systematicky prepracovať alebo úplne stiahnuť. Nesúhlasíme s navrhovanou úpravou, ktorá nevedie k sledovanému cieľu, naopak hrozí opačný efekt. Odôvodnenie: Predmetný návrh považujeme za nesystematické a neúčelné</p>	Z	ČA	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému

	<p>riešenie vzťahov dlžníkov a veriteľov, ktorí sa pre splatnosť svojich pohľadávok musia obrátiť na súdnu garanciu vymožitelnosti práva v civilnoprávných vzťahoch. Predkladateľ žiadnym spôsobom nezrejmil potrebu prijatia takejto zmeny v upomínacom konaní a v konaní o vydaní platobného rozkazu podľa CSP. V dôvodovej správe bol deklarovaný záujem na ponechaní inštitútu odporu ako prostriedku procesnej obrany voči platobnému rozkazu, avšak s mnohými funkčnými zmenami, ktorých primárnym cieľom mala byť práve procesná efektivita. Vecné odôvodnenie odporu je treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Povinnosť vecného odôvodnenia, ktoré je navrhované u fyzických osôb zrušiť, zrýchľuje vymožitelnosť práva, už od roku 1995, vie podporiť a posilniť procesnú efektivitu a zabrániť zneužívaniu podávania odporu, kedy bez doloženia akýchkoľvek relevantných informácií – v podobe vecne odôvodneného odporu, je súdne konanie zbytočne predĺžené, neekonomické a neefektívne. Precizovaniu predošlého Občianskeho súdneho poriadku v časti vecného odôvodnenia odporu došlo novelou zákona č. 73/2015 Z.z. , kedy sa doplnila povinnosť vecne odôvodniť odpor , ktorá sa premietla aj do Civilného sporového poriadku. Z tohto pohľadu nepovažujeme po 5 rokoch zrušenie prijatia predmetnej úpravy, za stále predvídateľné právne prostredie. Návrh sa mýňa predpokladaným účinkom, ktorým je primárne ochrana fyzických osôb a bude viesť len k predlžovaniu právne jasných vecí, ktoré mohli byť po vzore Nemeckej spolkovej republiky</p>		<p>rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Súčasne nové znenie materiálu sa užšie zameriava iba na spotrebiteľské veci. Rozpor odstránený.</p>
--	--	--	---

	<p>alebo Švédskeho kráľovstva rozhodnuté bez prejednávania, tzv. od stola, za účelom zrýchlenia súdneho vybavenia vecí a zmenšenie návalu na všeobecných súdoch. Vo svojej podstate návrh zákona spôsobí podstatné spomalenie konania, zvýšenie nákladov a zbytočné neprímerané zaťaženie sporových strán a súdneho konania ako takého a v neposlednom rade spôsobí tolerovanie a podporovanie nezodpovednosti a pasivity sporových strán. Navrhovaná zmena zákona nemá reálne opodstatnenie, nevyplýva z povinnosti implementácie ani z judikatúry. Odstraňuje kľúčové prvky sporového konania – procesnú zodpovednosť a procesnú aktivitu sporových strán. Odstraňuje kľúčové prvky rozkazného konania – rýchle hospodárne vybavenie sporu bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania sporových strán. Predkladateľ návrhu zákona uvádza v dôvodovej správe (všeobecnej časti), že predmetom skrátených konaní, by mali byť hlavne nesporné nároky. Považujeme to za zavádzajúce tvrdenie. Z povahy vecí vyplýva, že rozkazné konanie je konaním, v ktorom sa uplatňuje nesplnené právo. Dlžník ho nesplnil a je nepodstatné, z akého dôvodu ho nesplnil (úmyselne, z nedbanlivosti, ...). Vydať platobný rozkaz možno len vtedy, ak sa v žalobe uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy a toto právo vyplýva zo skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, ktoré sú prílohou žaloby. Ak súd riadne plní svoju úlohu, tak platobný rozkaz vôbec nemá byť vydaný, ak súd odhalí nedostatky žalovaného práva. Ak súd považuje žalované právo za zjavné, nie je dôvod na nevydanie rozkazu, naopak, je v súlade s princípmi a zásadami sporového</p>			
--	---	--	--	--

	<p>konania jeho vydanie. Sporová strana by nemala mať priestor nezodpovedne (bez vecného odôvodnenia odporu) predlžovať súdne konanie a zaťažovať súdne konanie bezdôvodne. V čl. 11 ods. 2 CSP je zakotvené, že pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu, má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone. Zákonodarca tým nespochybniteľne vyjadril základné očakávania v civilnom sporovom konaní od každej sporovej strany. Nevidíme žiadny rozumný obhájitelný dôvod tolerovať pasivitu v podobe neuvedenia dôvodov odporu. Ak sa rozhodne fyzická osoba nevyhľadať právnu pomoc, potom bude zrejme mať tieto ťažkosti v podobe vecnej argumentácie aj v ďalšom konaní pred súdom po prípadnom zrušení platobného rozkazu. Preto z obsahu dôvodovej správy v podstate vyplýva len jediný a nedostatočný dôvod na zmenu právnej úpravy a to krátkosť času pre fyzické osoby vyhľadať právnu pomoc. Z tohto hľadiska nevidíme rozdiel napr. medzi právnickými osobami, kde jediným spoločníkom a konateľom je jedna a tá istá fyzická osoba, ktorá v praxi zabezpečuje všetky činnosti spoločnosti a nemá zazmluvnenú žiadnu osobu na poskytovanie právnej pomoci, a fyzickou osobou. Podľa navrhovanej právnej úpravy tak zrejme z pohľadu predkladateľa návrhu táto lehota na vecné odôvodnenie takejto právnickej osobe ťažkosti nerobí, ale fyzickej osobe už áno (fyzické osoby sú konfrontované s omnoho kratšími lehotami na podanie opravného prostriedku,</p>			
--	---	--	--	--

	<p>príkladom- odpor voči Trestnému rozkazu – lehota 8 dní, sťažnosť podľa trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. – lehota 3 dni). Keďže zákonodarca ani nerozlišuje medzi fyzickou osobou – podnikateľom a fyzickou osobou – nepodnikateľom, nie je na mieste prípadná argumentácia, že podnikateľský subjekt je odbornejšie zdatný, keďže vykonáva podnikateľskú činnosť. Tým samozrejme nemáme na mysli, že je potrebné zrušiť potrebu vecného odôvodnenia aj pre právnické osoby, čo by bolo absurdné, len poukazujeme na skutočnosť, že uvedený dôvod na zmenu právnej úpravy je absolútne nedostatočný a narúša právnu úpravu rokmi overeného inštitútu platobného rozkazu ako spôsobu skráteného rozhodovania súdu v prípadoch, kedy súd nemá pochybnosti o nároku uplatnenom žalobcom, najmä na základe predložených listinných dôkazov. Takéto nerozlišovanie bude mať v individuálnych prípadoch katastrofálne následky na vymožitelnosť pohľadávok voči niektorým podnikateľom-fyzickým osobám, ktorý využijú predmetné zákonné ustanovenia na vyhnutie sa svojej povinnosti splácať svoje dlhy, ktoré môžu v podnikateľskej sfére byť astronomické. Navrhovanou novelou sa porušuje ústavou garantované právo na rovnosť s ostatnými účastníkmi konania vyjadrené v čl. 47 ÚS č. 460/1992 Zb.. Účastníkom konania pred orgánmi verejnej moci sú fyzické osoby aj právnické osoby. Preto subjektom základného práva na rovnosť sú fyzické osoby aj právnické osoby. Zmena narúša aj základný princíp rovnosti sporových strán CSP vyjadrený v Čl. 6. Návrhom sa dostávame do stavu, že uprednostňujeme a zľahčujeme dlžníkom možnosť nesplácať svoje dlhy a narušujeme veriteľom ich zákonnú možnosť vymožitelnosti</p>			
--	--	--	--	--

	<p>práva. Návrh porušuje kľúčové princípy, na ktorých je celé CSP, súčasťou ktorého je aj rozkazné konanie, vybudované, a to procesná zodpovednosť a procesná aktivita každého účastníka civilného sporového konania, premietnuté do čl. 8 a čl. 11 CSP, a rýchlosť a hospodárnosť konania bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán, premietnuté do čl. 17 CSP. Predkladaný návrh zákona je priamym popretím uvedených princíпов a zásad. Najvyšší súd SR, v konaní sp. zn. 1 Obdo V 114/2005: „Z dôvodovej správy k tejto novele vyplýva (zákon č. 46/1994 Z.z., účinným od 1. 4. 1994, ktorý zaviedol povinnosť odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu), že dôvodom ustanovenia povinnosti odôvodniť odpor bolo veľké množstvo prípadov, keď žalovaní bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, len s úmyslom oddialiť vybavenie vecí, podávali proti platobným rozkazom odpor. Predkladateľ návrhu zákona nesprávne porovnáva úpravu konania o európskom platobnom rozkaze, ktoré z povahy vecí vychádza z iných cieľov regulácie, predovšetkým komplikovaných cezhraničných prvkov, ktoré na úrovni lokálneho civilného sporového konania nie sú prítomné. Absentuje reálna dopadová štúdia s vyhodnotením o.i. ústavnoprávnych aspektov predkladaného návrhu zákona. Ak by výsledkom takejto dopadovej štúdie bolo zistenie, že 15 dňová lehota na podanie vecne odôvodneného odporu, resp. vyhľadanie právnej pomoci, je príkrátka, potom menej invazívnym legislatívnym zásahom by bolo predĺženie lehoty. Úplné odstránenie povinnosti vecne odôvodniť odpor nie je</p>			
--	---	--	--	--

	primeraným legislatívnym opatrením a nie je ani nevyhnutným riešením.			
SBA	<p>Čl. I bodu 3</p> <p>2. Pripomienka: Navrhujeme ponechať súčasné znenie. Nesúhlasíme so zavedením možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia a ponechaním tejto povinnosti pre žalovaného, ktorý nie je fyzickou osobou. Odôvodnenie: Rozumieme, že cieľom návrhu zákona je zjednodušiť proces podávania odporu voči platobnému rozkazu pre fyzické osoby a zlepšiť tým ich prístup k spravodlivosti, na druhej strane však navrhovaná úprava vytvorí nerovnováhu postavenia medzi dlžníkom a veriteľom, a to bez ohľadu na to či je veriteľ fyzickou osobou alebo právnickou osobou. Navrhovaná právna úprava smeruje k tomu, že fyzické osoby budú môcť benefitovať zo zneužitia práva na podanie vecne neodôvodneného odporu. Jedná sa o situácie kedy na strane veriteľa vystupuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá žaluje dlžníka, ktorým je fyzická osoba. Nevidíme žiadny rozumný obhájitelný dôvod tolerovať pasivitu v podobe neuvedenia dôvodov odporu. Vecné odôvodnenie nemusí byť meritórne správne (to zistí súd neskôr v rámci dokazovania a hodnotenia dôkazov), stačí aj laicky popísať výhrady a námietky, prečo žalovaný neuznáva žalované právo. Ak poprie žalovaný nárok a nemá na to dôvod, resp. ich neuvedie, tak je to procesná šikana. Je to len snaha oddialiť, aby sa žalobca domohol svojho práva a tomu by štát nemal poskytovať ochranu. Úplne sa ignoruje, že aj žalobca má svoje práva, a to právo</p>	Z	ČA	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Rozpor odstránený.

	<p>vedieť, čomu konkrétne čelí, aké konkrétne výhrady vznáša žalovaný. Žalobca má právo sa rozhodnúť, ako bude pokračovať v spore, a to v závislosti od toho, čo namieta žalovaný.</p> <p>Uvádzame, že zavedenie možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia môže spôsobiť v konečnom dôsledku neúmerne predlžovanie týchto konaní, nakoľko súdy budú musieť vytýčiť pojednávanie bez ohľadu na to či odpor žalovaného je alebo nie je odôvodnený, čo sa prieči samotnému účelu a zásade rýchlosti konania. Po novele sa bude uplatňovať zvláštne provizórium kedy žalovaný môže podať odpor bez vecného odôvodnenia, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Následne však v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku bude jeho povinnosť tvrdenia a dôkaznej povinnosti vyžadovaná. Daná situácia pôsobí nadpriemernú zaťaženosť súdov, ktorú mal riešiť primárne zákona 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní. Taktiež uvádzame, že vložením slov „právnickou osobou“ do prvej vety, môže vzniknúť otázka výkladu žalovaný, pre druhú a tretiu vetu: V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení..t.j., či pri odpore na obranu má predkladať okrem právnickej osoby aj fyzická osoba, dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.</p>			
SBA	<p>Čl. II bodu 1 3. Pripomienka: Navrhujeme ponechať súčasné znenie, návrh</p>	Z	ČA	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál

	<p>stiahnuť alebo systematicky prepracovať. Odôvodnenie: Navrhovaná úprava vytvorí nerovnováhu postavenia medzi dlžníkom a veriteľom, a to bez ohľadu na to či je veriteľ fyzickou osobou alebo právnickou osobou. Jedná sa o situácie kedy na strane veriteľa vystupuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá žaluje dlžníka, ktorým je fyzická osoba. Novela v skutočnosti nesleduje deklarovaný cieľ - zlepšenie prístupu k spravodlivosti, poškodená touto právnou úpravou budú značná skupina reálnych žalobcov (medzi nimi aj fyzické osoby) oproti úplne hypotetickej skupine žalovaných. V súlade s čl.2 ods. 1 CSP „ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.“ Aby ochrana porušených práv bola účinná, tak musí byť aj včasná. Umožnením nedôvodného oddialenia plnenia si povinností bude dochádzať k poškodeniu právom chránených záujmov dotknutých osôb. Povinnosť podania vecne odôvodneného odporu urýchľuje konanie, prispieva k jeho hospodárnosti, vytvára „sito“, ktoré odfiltruje najzávažnejšie prípady zneužitia práva na podanie odporu/snahy o oddialenia uloženia povinnosti plniť dlh. Navrhovaná právna úprava nie je v súlade s účelom civilného sporového konania, ale je v priamom rozpore s princípmi civilného sporového konania. Uvádzame, že zavedenie možnosti fyzických osôb podať odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia môže spôsobiť v konečnom dôsledku neúmerné predlžovanie týchto konaní, nakoľko súdy budú musieť vytýčiť pojednávanie bez ohľadu na to či odpor žalovaného je alebo nie je odôvodnený, čo sa prieči samotnému účelu a zásade rýchlosti konania.</p>		<p>kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.</p>
--	---	--	---

	<p>Precizovaniu predošlého Občianskeho súdneho poriadku v časti vecného odôvodnenia odporu došlo novelou zákona č. 73/2015 Z.z. , kedy sa doplnila povinnosť vecne odôvodniť odpor , ktorá sa premietla aj do Civilného sporového poriadku. Z tohto pohľadu nepovažujeme po 5 rokoch zrušenie prijatia predmetnej úpravy, za stále predvídateľné právne prostredie. Taktiež uvádzame, že vloženým slov „právnickou osobou“ do prvej vety , môže vzniknúť otázka výkladu žalovaný, pre druhú a tretiu vetu: V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení..t.j., či pri odpore na obranu má predkladať okrem právnickej osoby aj fyzická osoba, dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.</p>			
<p>SLASPO</p>	<p>k návrhu ako celku Navrhujeme nepokračovať v legislatívnom procese predloženému návrhu zákona. Odôvodnenie: Podľa nášho názoru, novela nesleduje deklarovaný cieľ t. j. zlepšenie prístupu k spravodlivosti. Naopak touto právnou úpravou bude poškodená značná skupina reálnych žalobcov (medzi nimi aj fyzické osoby) oproti úplne hypotetickej skupine žalovaných. Povinnosť podania vecne odôvodneného odporu urýchl'ovala konanie, prispievala k jeho hospodárnosti, vytvorila „sito“, ktoré odfiltrovalo najzávažnejšie prípady zneužitia práva na podanie odporu/snahy o oddialenia uloženia povinnosti plniť dlh. Námiety k odôvodneniam predkladateľa • „Požiadavka vecného odôvodnenia odporu môže spôsobovať pre fyzické</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená. Pokračovanie v legislatívnom procese je nevyhnutné s ohľadom na konanie EÚ Pilot.</p>

	<p>osoby ťažkosti (napríklad potreba v relatívne krátkom čase vyhľadať právnu pomoc).“ - rovnaká povinnosť je pri vyjadrení žalovaného k žalobe (lehota môže byť aj kratšia) • „Môže nastať prípad, kedy si fyzická osoba vyhotoví odpor na základe svojich osobných znalostí práva, v dôsledku čoho môže byť odpor súdom odmietnutý ako nedostatočne odôvodnený, resp. odpor z dôvodu neznalosti práva nepodá, čo pre ňu znamená automatickú prehru, nakoľko platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor, má účinky právoplatného rozsudku (je exekučným titulom).“ – v praxi je prístup súdov úplne opačný • rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-448/17, EOS KSI Slovensko s.r.o. proti Jánovi Dankovi a Margite Dankovej [2018] – smeruje k ex offio preskúmaniu potenciálne nekalej povahy podmienok obsiahnutých v zmluve sudcom. Navrhovaná právna úprava zároveň nie je v súlade s účelom civilného sporového konania, predmetná novela je v priamom rozpore s princípmi civilného sporového konania: Čl.2 ods. 1 CSP - Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Aby ochrana porušených práv bola účinná, tak musí byť aj včasná. Umožnením nedôvodného oddialenia plnenia si povinnosť bude dochádzať k poškodeniu právom chránených záujmov dotknutých osôb. Čl.5 CSP - Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Navrhovaná právna úprava smeruje k tomu, že fyzické osoby budú môcť benefitovať zo zneužitia práva na podanie vecne neodôvodneného odporu. Čl.6 ods. 1 CSP - Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností</p>			
--	---	--	--	--

	<p>uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Žalobca podľa ust. §3 ods. 4 ZoUK musí pri uplatnení si nároku uviesť skutočnosti a pripojiť listiny z ktorých je možné odôvodnene predpokladať opodstatnenosť uplatňovaného nároku. Žalobca v súlade s ust. § 132 CSP uvedie pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, pripojí žalobca k žalobe. (Žalobcom môže byť aj fyzická osoba a žalovaným rozhodne nie je vždy spotrebiteľ.) Čl.8 - Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Žalovaný - FO pri podaní odporu nebude mať uvedenú povinnosť. Čl.17 CSP -Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Navrhovaná právna úprava z povahy veci nedôvodne predlžuje konanie v prípadoch, v ktorých strana podá vecne neodôvodnený odpor. V uvedených prípadoch budú súdne konania aj menej hospodárne. Taktiež bude dochádzať k neprimeranému zaťažovanie žalobcu a zbytočným priet'ahom. Navrhovaná právna úprava nie je v súlade s ustanoveniami CSP o popretí skutkových tvrdení protistrany a o sudcovskej koncentrácii konania.</p>			
--	---	--	--	--

<p>Slovak Business Agency</p>	<p>Návrhu vypustiť povinnosť fyzických osôb vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu</p> <p>Navrhujeme upustiť od predkladaného zámeru zákonodarcu vypustiť povinnosť fyzických osôb vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu (ďalej len „odpor“), nakoľko by takéto vypustenie malo nepriaznivý dopad na podnikateľské prostredie v podobe predlžovania súdnych sporov a sťaženia vymáhania pohľadávok v podobe skomplikovania a predĺženia celého procesu. Dôvodová správa k návrhu vôbec neobsahuje zdôvodnenie aktuálnej spoločenskej potreby jej prijatia t. j. najmä údaje o počte odporov fyzických osôb odmietnutých z dôvodu absencie/nedostatočného odôvodnenia od existencie súčasnej právnej úpravy (od 01. 02. 2017 v prípade upomínacieho konania, resp. od 01. 06. 2016 v prípade civilného sporového konania). Predmetný návrh je v rozpore so základným cieľom konaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu v podobe rýchleho vybavenia veci v prípade nesporných peňažných nárokov. Návrh je tiež v rozpore so zámermi pripravovanej Reformy súdnej mapy, ktorá okrem iného vychádza aj z argumentov postupujúcej elektronizácie súdnej agendy a zriedkavosti ústnych pojednávaní. V rámci návrhu sa fyzickým osobám ako jednému z účastníkov konania poskytuje možnosť zneužitia inštitútu odporu bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, ako samoučelnú obštrukciu len s úmyslom oddialiť vybavenie veci. V prípade, že žalovaný nevie ani v základoch opísať prípad a uviesť základné dôvody, prečo svoj peňažný dlh neplní, nemalo by mu byť umožnené podať účinný odpor vo veci, pretože by išlo o zjavne neodôvodnený odpor a</p>	<p>Z</p>	<p>A</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.</p>
--	---	----------	----------	---

	<p>svojvoľné a bezúspešné bránenie práva, ktoré je v rozpore so základným princípom civilného sporového konania v zmysle ustanovenia Čl. 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Takáto úprava môže byť aj kontraproduktívna, nakoľko nedôvodným predlžovaním súdneho konania rastú výdavky štátu na jeho vedenie, nedôvodne sa zaťažuje súdny systém a predlžuje sa rozhodovania aj v iných veciach a zvyšujú sa výdavky jej účastníkov v titulom trov konania. Navrhovaná úprava rozlišuje výlučne medzi fyzickou osobou a právnickou osobou, pričom bez akéhokoľvek zdôvodnenia neberie do úvahy možnosť zavedenia povinnosti vecne odôvodniť odpor pre fyzické osoby – podnikateľov, pri ktorých nie je z titulu vykonávania podnikateľskej činnosti relevantný dôvod na väčšiu ochranu. Zároveň navrhovaná úprava neberie do úvahy, že už v súčasnosti sú v prípade fyzických osôb – nepodnikateľov (t. j. spotrebiteľov) zúžené možnosti podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania v zmysle ustanovenia § 3 ods. 6 písm. a) až d) zákona č. 307/2017 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov.</p>			
<p>Slovenská advokátska komora</p>	<p>návrhu ako celku Navrhujeme od predloženého zámeru upustiť. Odôvodnenie: Vypustenie povinnosti fyzických osôb odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu je v rozpore so základným účelom inštitútu platobného rozkazu, ktorým je rýchlota konania v prípade nesporných peňažných nárokov. Navrhovaná zmena by mala za následok vyššiu pravdepodobnosť zneužitia odporu, následné</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p>	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako</p>

	predlžovanie súdnych sporov a s tým súvisiace sťaženie vymáhania pohľadávok. Návrh nerozlišuje medzi fyzickou osobou - nepodnikateľom a fyzickou osobou - podnikateľom. Pokiaľ ide o spotrebiteľa, zákon pozná mechanizmus upravený v §3 ods. 6 písmeno d) ZoUK (povinnosť vyzvať na zaplatenie do 3 mesiacov pred podaním návrhu na súd) a Civilný sporový poriadok tiež pozná v článku 6 ods. 2 tzv. slabšiu stranu.			fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.
ÚPVSR	Čl. I novelizačný bod 3. Odporúčame zvážiť, či by nebolo systematicky vhodnejšie vložiť navrhovanú vetu ako novú druhú vetu do § 11 ods. 1	O	N	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, a k aktuálnemu zneniu nemá pripomienka opodstatnenie.
Verejnosc'	Všeobecne Navrhujeme upustiť od celého návrhu vypustiť povinnosť vecne odôvodňovať odpor, ak je žalovaným fyzická osoba. Povinnosť vecne odôvodňovať odpor má za úlohu urýchliť nesporné konania tam, kde žalovaný reálne nemá ako odôvodniť svoju obranu voči nároku, keďže tento je evidentne daný. V opačnom prípade by stačilo žalovanému len podať bianko odpor, a získať pre seba navyše pár mesiacov navyše, kým by súd nariadil pojednávanie. Takto by v podstate inštitút platobného rozkazu pri žalovaných fyzických osobách stratil na praktickom význame. Samotná dôvodová správa vychádza z dvoch nesprávnych predpokladov. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy sa pri platobných rozkazoch uvádza: „Ide o skrátené konania, ktorých predmetom by mali byť najmä nesporné nároky“. Uvedené tvrdenie je nepresné, nakoľko zákon nijako	O	ČA	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.

	<p>nešpecifikuje, že pri platobných rozkazoch by malo ísť predovšetkým o nesporné nároky, a ani žiadna vlastnosť tohto inštitútu to neprezumuje. Samozrejme že v konaní podľa CSP súd vydá platobný rozkaz iba ak sa mu javí nárok prezentovaný žalobcom v žalobe ako daný, avšak ani to neznamená, že aj podaní odporu sa bude nárok javiť ako nesporný. Naopak, je nesmierne množstvo zložitých a náročných sporov, ktoré sa môžu ťahať niekoľko rokov, ktoré sa na začiatku ani nejavili zložito a súdy v nich vydali platobný rozkaz, ale následne sa ukázalo, že vec nesporná rozhodne nie je. Teda aj keď percentuálne veľká časť vecí, v ktorých sa vydá platobný rozkaz, je „nesporných“ (používanie tohto pojmu je samo o sebe na zváženie, lebo v zmysle CSP je niečo nesporné iba ak to druhá strana výslovne nepopiera, čo v štádiu, keď sa ešte protistrana k veci nevyjadrila, nie je podľa nás vhodné používať), kde vec skončí platobným rozkazom (či už na základe toho, že vec je naozaj „nesporná“ a žalovaný by nemal čo do odporu uviesť, alebo na základe toho, že protistrana je neaktívna), neznamená automaticky bez ďalšieho, že platobný rozkaz rovná sa nesporný nárok, resp. že by sa tento inštitút mal využívať iba pri takýchto nárokoch. Naopak, prípadný odpor a jeho odôvodnenie a následné vyjadrenia strán sú častokrát „lakmusovým papierikom“ až z ktorých častokrát súd zistí, či je vec naozaj nesporná, alebo nie. Pre žalobcu nie je veľký problém, aby žalobu postavil tak, že sa javí ako „nesporná“, hoci ňou byť nemusí, keďže nesmieme zabúdať na to, že žalovaný ešte nemal priestor sa k veci vyjadriť. Druhá nepresnosť vo všeobecnej časti dôvodovej správy uvádza, že vecné odôvodnenie odporu spočíva</p>			
--	---	--	--	--

	<p>predovšetkým v uvedení argumentov, ktoré „závažným spôsobom“ spochybňujú žalobcom uplatnený nárok. Samotné CSP, či zákon o upomínacom konaní uvádzajú iba toľko, že odpor musí byť vecne odôvodnený, pričom bližšie nešpecifikujú kvalitatívnu stránku tohto odôvodnenia. Samozrejme, že odôvodnenie odporu musí mať určitú kvalitu, avšak dôvodová správa evokuje, že odpor musí byť odôvodnený viac ako to zákon naozaj vyžaduje. Slovo „závažný“ totiž evokuje, že odpor, ktorý spochybňuje dôvodnosť žaloby by sám o sebe nestačil, čo však nie je pravda. K podstate navrhovanej právnej úpravy treba uviesť, že vôbec nerozlišuje medzi jednotlivými typmi sporov, kde ako žalovaný vystupuje fyzická osoba. Takéto konania sú v zásade tri: (i) spotrebiteľský spor, (ii) konanie, kde je žalovaným fyzická osoba podnikateľ a spor sa týka jeho podnikateľskej činnosti a (iii) konanie medzi dvoma nepodnikateľmi. Nevidíme žiadny racionálny zmysel, aby bol napr. živnostník uprednostňovaný pred žalovaným – jednoosobou sročkou, kde by tento živnostník odpor odôvodňovať nemusel, a takáto jednoosobová sročka áno. Rovnako tak nevidíme zmysel, aby v spore medzi dvoma nepodnikateľmi (napr. susedský spor) mal mať žalovaný tú výhodu, že nemusí odpor odôvodňovať, keď protistrana svoju žalobu odôvodniť musí (v opačnom prípade by súd nevydal platobný rozkaz predsa). Čo sa týka spotrebiteľských sporov, tu je možné vidieť účel a zámer predkladateľa, avšak pri spotrebiteľských sporoch je podstatná tá skutočnosť, že na spotrebiteľa sa nevzťahuje inštitút sudcovskej koncentrácie konania, a teda ak by v odpore niektoré dôležité skutočnosti alebo dôkazy nespomenul (a odpor by bol aj bez</p>			
--	---	--	--	--

	<p>nich odôvodnený tak, že by žaloba prestala byť „nesporná“), mohol by ich doplniť neskôr. Teda aj pri spotrebiteľovi nevidíme význam, aby bol povinnosti vecne odôvodniť odpor oslobodený. Ak by predsa len predkladateľ trval na tejto zmene, tak navrhujeme, aby sa táto zmena týkala výlučne spotrebiteľských sporov, kde je žalovaným fyzická osoba spotrebiteľ.</p>			
Verejnosť	<p>Všeobecne Navrhujeme upustiť od celého zámeru vypustiť povinnosť vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, nakoľko ide o krok späť k nežiadúcemu stavu, ktorý už bol v minulosti z dobrých dôvodov odstránený. Z dôvodovej správy k novele OSP - zákonu č. 46/1994 Z. z., účinnému od 1. 4. 1994, ktorým sa ustanovila povinnosť odôvodniť odpor, vyplýva, že dôvodom ustanovenia povinnosti odpor odôvodniť bolo veľké množstvo prípadov, keď žalovaní bez akýchkoľvek právnych a vecných dôvodov, len s úmyslom oddialiť vybavenie veci, podávali proti platobným rozkazom odpor. Zákonodarca, ktorý mal empirickú skúsenosť s právnym stavom, ktorý novela navrhuje, teda vyhodnotil odpor bez povinnosti vecného odôvodnenia len ako samoúčelnú obštrukciu žalovaných, ktorí takto oddŕaľovali súdne rozhodnutia. Nemožno predpokladať, že spoločnosť sa za uplynulých 26 rokov vyvinula natoľko, že tento inštitút už nebude ako procesná obštrukcia masovo zneužívaný. Ak neodôvodnený odpor slúžil na oddŕaľovanie súdnych sporov predtým, nepochybne tomu bude tak i teraz a z platobného rozkazu sa stane obsolétny nástroj. Takáto zmena by preto išla</p>	O	ČA	<p>Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.</p>

	<p>proti snahám o zefektívnenie súdneho konania, ktorú sleduje i aktuálna zmena súdnej mapy. Množstvo jednoznačných vecí, ktoré by boli inak skončené v zrýchlenom rozkaznom konaní zbytočne formálne zaťaží súdy prvej inštancie a skončí na prvom pojednávaní či už na predbežnom prejednaní sporu. Ak žalovaný (obzvlášť FO-podnikateľ, ktorý tejto povinnosti taktiež majú byť zbavení) nevie uviesť ani len v hrubých obrysoch (aké na účel odporu postačujú) prečo svoj dlh odmieta splniť, nemala by mu byť poskytnutá žiadna súdna ochrana.</p>			
Verejnosť	<p>K návrhu ako celku Rozlišovanie odporu proti platobnému rozkazu podľa toho, či ho podáva fyzická osoba alebo právnická osoba a vyžadovanie jeho odôvodnenia iba v prípade odporu právnickej osoby sa javí ako diskriminačná, neodôvodnená a neprimeraná diskrepancia. Pokiaľ má dôjsť k vypusteniu povinnosti odôvodňovať odpor proti platobnému rozkazu, navrhuje sa vypustiť túto povinnosť bez ohľadu na osobu podávateľa odporu.</p>	O	N	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný, a k aktuálnemu zneniu nemá pripomienka opodstatnenie.
Verejnosť	<p>K Civilnému sporovému poriadku V súvislosti s novelizáciou Civilného sporového poriadku a v záujme efektívnosti súdneho procesu sa navrhuje v § 265 CSP explicitne ustanoviť, že súd môže o žalobe rozhodnúť platobným rozkazom aj bez toho, aby žalobca vyslovene navrhoval vydanie platobného rozkazu (porov. právnu úpravu Českej republiky, § 172 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).</p>	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.
Verejnosť	<p>K Civilnému sporovému poriadku V súvislosti s novelizáciou Civilného sporového poriadku je</p>	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.

	vhodné poukázať na nasledujúci nedostatok vyplývajúci z aplikačnej praxe týkajúci sa plynutia lehoty na podanie meritórnej žaloby pri nariadení neodkladného opatrenia: https://www.ulpianus.sk/blog/plynutie-lehoty-na-podanie-meritornej-zaloby-pri-nariadeni-neodkladneho-opatrenia/ Navrhuje sa vykonať opatrenia na jeho odstránenie.			
Verejnost'	<p>K Civilnému sporovému poriadku</p> <p>V súvislosti s novelizáciou Civilného sporového poriadku sa navrhuje doplniť do § 421 ods. 1 CSP predpoklad prípustnosti dovolania, aby dovolanie bolo prípustné aj vtedy, ak má byť dovolacím súdom vyriešená právna otázka posúdená inak. Tento predpoklad prípustnosti dovolania bol súčasťou už pôvodného návrhu Civilného sporového poriadku, avšak pri rokovaní v NR SR bolo takéto ustanovenie vypustené s chybným predpokladom, že ide o nadbytočné ustanovenie, nakoľko uvedenú situáciu pokrývajú ho zvyšné 3 predpoklady prípustnosti dovolania. Išlo však o chybný predpoklad a „zjavný omyl zákonodarcu“, pretože veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vo svojom uznesení z 26. novembra 2019, sp. zn. 1 VCdo 1/2019 konštatoval, že v takomto prípade dovolanie nie je prípustné, pretože ustanovenie § 421 CSP nie je možné vykladať natoľko extenzívne. Uvedené tak znamená (podľa súčasných podmienok prípustnosti dovolania), že ak sa judikatúra dovolacieho súdu (NS SR) o niektorej právnej otázke ustáli, už ju nie je možné nijak zmeniť, pretože takúto situáciu nie je možné podradiť pod žiadny predpoklad prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP. Takýto stav</p>	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.

	<p>je možné považovať za rozporný nielen s účelom dovolania a dovolacieho súdu, ale aj za nedôvodné obmedzenie práva na prístup k (dovolaciemu) súdu. Preto sa navrhuje umožniť, aby Najvyšší súd SR mohol v nevyhnutných prípadoch pristúpiť aj k zmene svojej ustálenej judikatúry. Podľa § 48 CSP sa v takom prípade musí vec rozhodnúť vo veľkom senáte, čo je jednou z mnohých záruk a garancií, že táto možnosť sa nebude zneužívať. K tomuto judikátu a problematike boli publikované aj viaceré komentáre, napr. v Bulletin SAK č. 4/2020 a č. 5/2020. V prospech takejto úpravy hovorí aj porovnanie s právnou úpravou Českej republiky, keďže podľa právnej úpravy Českej republiky je dovolanie prípustné aj v takomto prípade (§ 237 zákona č. 99/1963 SB., občanský soudní řád).</p>			
Verejnost'	<p>K Civilnému sporovému poriadku V súvislosti s novelizáciou Civilného sporového poriadku sa navrhuje opraviť jazykovú chybu v ustanovení § 421 ods. 1 písm. c) CSP, kde na začiatku tohto ustanovenia chýba slovo „ktorá“.</p>	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.
Verejnost'	<p>K Civilnému sporovému poriadku V súvislosti s novelizáciou Civilného sporového poriadku sa navrhuje upraviť inštitút rozsudkov pre zmeškanie žalobcu a žalovaného tak, aby aj v prípadoch podľa § 274 a 278 CSP išlo iba o fakultatívnu možnosť súdu (a nie obligatórnu), a to z dôvodu, že v niektorých prípadoch môže byť formalistické a bezvýnimočné aplikovanie týchto ustanovení zjavne</p>	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.

	nespravodlivé. Na uvedenú skutočnosť poukázal aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 233/2019.			
Verejnosť	K čl. II bodu 3 (§ 267 ods. 3 CSP) V súvislosti so zámerom vypustiť povinnosť odôvodniť odpor fyzickej osoby proti platobnému rozkazu sa navrhuje zvážiť vypustenie bezvýnimочnej povinnosti súdu nariaďovať pojednávanie po podaní odporu (§ 267 ods. 3 CSP), čím sa umožní upustiť od pojednávania za podmienok uvedených v § 177 ods. 2 CSP.	O	N	Pripomienka nad rámec materiálu.
ZBHS	Navrhujeme upustiť od predkladaného zámeru zákonodarcu vypustiť povinnosť fyzických osôb vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu v celom rozsahu, nakoľko vypustenie tejto povinnosti by malo nepriaznivý dopad na vymožitelnosť práva. V prípade, že predkladateľ bude trvať na predloženej návrhu, žiadame, aby sa táto zmena netýkala platobných rozkazov súvisiacich s vymáhaním pohľadávok v zmysle zákona NR SR č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Dôvody: V zmysle zákona 182/1993 sú vlastníci bytov a nebytových priestorov povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, a tiež úhrady za plnenia. Správca je povinný viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravuje. Prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „majetok vlastníkov“) musí správca	Z	ČA	Vzhľadom na výsledok rozporových konaní zo dňa 27.1.2021 bol materiál kompletne prepracovaný a navrhovaná úprava týkajúca sa vypustenia povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze bola z materiálu vypustená.

	<p>viest' oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Majiteľom účtu domu zriadeného správcom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome; správca domu je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov. Správca domu je povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Finančné prostriedky vlastníkov bytov na bankovom účte bytového domu sú určené na úhradu dodávok energií, služieb, opráv a údržby spoločných častí a spoločných zariadení domu, splátky úveru a iné účely, o ktorých vlastníci rozhodli právoplatným hlasovaním. V prípade, že niektorý z vlastníkov si svoje finančné povinnosti voči ostatným vlastníkom riadne a včas neplní, môže to spôsobiť vážne problémy pri prevádzke a údržbe celého bytového domu. Je preto v záujme ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorí sú v takomto prípade nie zo svojho vlastného rozhodnutia, ale z rozhodnutia štátu (zákon 182/1993) spoluveritelia, aby proces vymáhania nedoplatkov bol čo najrýchlejší a najefektívnejší. Podľa dôvodovej správy cieľom návrhu zákona je vypustenie povinnosti vecne odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu, podaný žalovaným ako fyzickou osobou v upomínacom konaní a konaní o platobnom rozkaze, čím sa zjednoduší proces spojený s podaním odporu pre fyzické osoby a zlepší sa ich prístup k spravodlivosti. Podotýkame, že prijatím takejto právnej úpravy by sa súčasne skomplikoval a</p>			
--	---	--	--	--

	značne predĺžil proces vymáhania nedoplatkov v bytových domoch s negatívnym sociálnym vplyvom na veľkú časť vlastníkov bytov a nebytových priestorov.			
--	---	--	--	--